

Багато наших викладачів пам'ятає, що до 1989 року наш інститут мав добрі стосунки з аграрними навчальними закладами Болгарії та Угорщини. Влітку кожного року ми обмінювалися студентськими групами для проходження виробничої практики на сільськогосподарських підприємствах.

Під час цих поїздок у зарубіжні держави наші студенти знайомилися з організацією виробництва, вивчали питання механізації технологічних процесів у рослинництві, знайомилися з системою освіти в закордонних вузах, з культурою Європейських країн.

У 1990 році повіяло прохолодою, дружні стосунки припинилися. Сподівалися тимчасово. А поки що нове керівництво Гьодьоловського університету взяло орієнтацію на співробітництво з навчальними закладами Західної Європи і відмовилось від співробітництва з нами. То був прояв недалекої міжнародної політики Угорщини в ті роки.

На щастя, добрі особові стосунки між нами не порушилися. Ми продовжували листуватися з зарубіжними колегами з факультету механізації. Восени 96-го року з листів, одержаних від угорських колег, я відчув, що вони зрозуміли свою помилку, коли вісім років тому «задрали носа». Через друзів-угорців я направив листа керівникові факультету механізації Аграрного університету, в якому запропонував відновити наші зв'язки.

Невдовзі з Угорщини надійшло запрошення відвідати факультет університету, який розташований у місті Мезьютур.

У себе на факультеті ми підготували про-

ект «Угоди» і з цим документом та українськими сувенірами я вирушив до Угорщини.

Знайомство з головним директором (так зветься у них декан) доктором Лайшом Ленделом було дуже дружнім. Відчув його бажання співробітничати з нами. Обговорили зміст «Угоди про співробітництво», намітили питання на перспективу. Мені надали можливість познайомитися з усіма кафедрами факультету, з учбовим господарством, відвідати заняття, побувати у студентському гуртожитку.

За три дні перебування у гостях я зустрівся з багатьма угорськими друзями — викладачами та науковцями.

Багато хто з викладачів розуміє російську мову — річ у тім, що вісім років тому російську мову в угорських школах вивчали обов'язково, зараз — як факультатив. Проте доводилося користуватися й англійською мовою. Це знову переконало мене в необхідності вивчати іноземні мови — англійську, німецьку або французьку.

Серед студентів були й наші земляки з прикордонних сіл. З бесіди з ними я зрозумів, що навчатися їм тут подобається, а головне, що таким чином вони після закінчення вузу мають намір знайти роботу в Західній Європі. Звичайно, така можливість приваблює багатьох студентів.

Угорщина переживає зараз не краші свої часи. І все ж таки рівень життя вищий від нашого, приваблює висока культура людей.

Після повернення додому ми на факультеті вивчили тематику наукової роботи, яка ведеться у наших колег з Угорщини і вже відіслали наші пропозиції щодо спільної роботи з конкретних тем. Робота продовжується!

*Доц. В. І. Пастухов,
декан факультету механізації.*